

Potrzebny numer ewidencyjny, rejestracja i karta podatkowa

Polak, który zamierza pracować w Danii na umowę o pracę, powinien uzyskać numer ewidencyjny. Dodatkowo musi posiadać kartę podatkową.

Polak, który zamierza rozpocząć pracę w Danii, musi dopełnić nie tylko obowiązków administracyjnych, ale też podatkowych. Formalności podatkowe wiążą się ściśle z obowiązkami dotyczącymi zatrudnienia. Polski podatnik przede wszystkim powinien otrzymać pozwolenie na pracę w Danii. Dodatkowo musi mieć pozwolenie na pobyt, które wymagane jest w przypadku pracy powyżej trzech miesięcy. Na terytorium Danii można przebywać bez konieczności posiadania różnego rodzaju pozwoleń przez okres nie dłuższy niż trzy miesiące. Jeżeli planujemy wyjazd dłuższy, musimy złożyć wniosek o wydanie karty pobytu. Obywatele polscy mający środki utrzymania mogą pozostawać w Danii przez sześć miesięcy w celu poszukiwania pracy. Mają w tym czasie dostęp do ofert pracy w duńskich urzędach pracy (Arbejdsformidlingen). Aby otrzymać pozwolenie na pobyt i pracę, musimy posiadać konkretną ofertę zatrudnienia lub umowę o pracę u konkretnego pracodawcy. Pozwolenia na pobyt i pracę wydawane są nie dłużej niż na jeden rok.

Numer CPR

Zagraniczni pracownicy zatrudnieni w Danii oraz osoby, które zamierzają przebywać w Danii ponad trzy miesiące, zobowiązani są posiadać duński numer CPR (odpowiednik PESEL) dla celów administracji wynagrodzenia. Osoby przeprowadzające się do Danii zobowiązane są zarejestrować się w Krajowym Rejestrze Ludności (Folkeregisteret). Po dokonaniu rejestracji otrzymuje się numer identyfikacyjny (CPR-nummer) oraz kartę ubezpieczenia zdrowotnego.

W przypadku tymczasowego pobytu w Danii, np. w związku z pracą sezonową, pracownikowi z zagranicy nie może być przydzielony numer CPR. W zamian może on otrzymać numer podatnika płacącego podatek pobierany u źródła przychodu (kildeskattenummer) w urzędzie podatkowym, któremu podlega zakład pracy.

Karta podatkowa

Osoby pracujące w Danii powinny posiadać kartę podatkową. Aby ją otrzymać, należy zwrócić się do urzędu podatkowego. Pracownicy z zagranicy zobowiązani są stawić się osobiście w urzędzie podatkowym i okazać dowód tożsamości. Jeśli dana osoba posiada tymczasowy pobyt w Danii, np. w charakterze pracownika sezonowego, kartę podatkową wystawia wydział dla obcokrajowców urzędu podatkowego. Jeśli dana osoba jest podatnikiem podlegającym pełnemu opodatkowaniu z racji posiadania miejsca zamieszkania w Danii lub przebywania w Danii w nieprzerwanym okresie przekraczającym sześć miesięcy, kartę podatkową wydaje zwykły dział obsługi urzędu podatkowego.

Podatnik otrzymuje kartę podatkową, aby pracodawca mógł odprowadzać podatek dochodowy. Jeśli pracownik nie otrzyma karty podatkowej od organu podatkowego, pracodawca ma obowiązek odprowadzenia 60 proc. wynagrodzenia na poczet podatku bez ulg podatkowych.

Karta podatkowa składa się z dwóch części: karty głównej i dodatkowej. Z karty głównej, którą należy przedłożyć pracodawcy, wynika, jaki procent podatku pracodawca powinien odprowadzić z wynagrodzenia. Karta dodatkowa potrzebna jest,

gdy pracownik posiada więcej niż jedno miejsce pracy - kilku pracodawców w Danii. Karta podatkowa zawiera informacje o osobistych ulgach podatkowych pracownika oraz stawce podatkowej, którą jest on opodatkowany.

PRZYKŁAD: ZMIANA KARTY PODATKOWEJ

Podatnik pracuje legalnie jako pracownik sezonowy w Danii i otrzymał kartę podatkową, według której płaci 38 proc. podatku. Może on dodatkowo skorzystać z dziennej ulgi podatkowej (613 koron). Warunkiem tego odpisu jest zawarcie umowy o pracę na czas określony (nie dłuższy niż rok), czasowy pobyt w siedzibie pracodawcy lub w jej pobliżu (pracodawca nie opłaca zakwaterowania i wyżywienia), stałe zameldowanie (zamieszkanie) w Polsce. W celu zmiany karty podatkowej podatnik może udać się z przetłumaczonym na język angielski oświadczeniem o zameldowaniu w Polsce (dodatkowo może być np. ostatni rachunek za czynsz), z wnioskiem o uwzględnienie dodatkowego odpisu.

NIEZBĘDNE DOKUMENTY

W celu uzyskania karty podatkowej należy dostarczyć:

- dokument potwierdzający datę urodzenia
- dowód tożsamości ze zdjęciem (np. paszport)
- umowę o pracę z informacją o wynagrodzeniu
- ewentualnie dokumenty dotyczące małżonka przebywającego w Polsce.

KONIECZNE KONTO

Pracownik musi otworzyć rachunek bankowy, tzw. Nem-konto, na które będzie wpływało wynagrodzenie oraz ewentualny zwrot nadpłaconego podatku.